

Westenholz: Da der forestaaer en større Sag, skal jeg endnu gjøre den Bemærkning, at, hvor der bliver Spørgsmaal om et Tilskud af Staten eller om Statens Garantie, der er den Form, som Vndringsforslaget har, nødvendig, at Regjeringen nemlig ikke „skal“, men kan meddele Eneret, og det stiller ogsaa Sagen ganske anderledes ligeoverfor en Entrepreneur; her derimod, hvor der aldeles ikke er Tale om noget som helst Tilskud eller nogen som helst Begunstigelse fra Statens Side, skulde jeg rigtig nok ønske, at den oprindeligt foreslaaede Form blev bibeholdt.

Da Ingen flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) **Judenrigsministerens** Forslag til § 1: Ordene „skal der meddeles“ forandres til „skal Regjeringen være bemyndiget til at meddele“
vedtoges med 47 Stemmer mod 21.

2) Lovforslagets § 1, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Naar det Sjællandske Jernbaneselskab forinden Udgangen af Maret 1854 for Regjeringen godtgjør, at det ved Actietegning eller paa anden betryggende Maade har tilveiebragt den Capital, som er fornøden til Anlæg af en Jernbane imellem Kjøbenhavn og Helsingør, og iøvrigt underkaster sig de i den nærværende Lov indeholdte Bestemmelser, skal Regjeringen være bemyndiget til at meddele samme Eneret til Anlæg og Benyttelse af en saadan Bane i den tilbageværende Deel af det Tidrum, for hvilket Eneret er bevilget for Jernbanen imellem Kjøbenhavn og Korsør.
vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

3) Lovforslagets § 2 (see Anhanget, Sp. 497)
vedtoges eenstemmigt med 74 Stemmer.

4) Lovforslagets § 3 (see sammesteds)
vedtoges eenstemmigt med 75 Stemmer.

§§ 4—6 med de dertil stillede Vndringsforslag fattes dernæst under Forhandling.

Judenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at frasalde det første Vndringsforslag til § 4. Jeg er nemlig bleven opmærksom paa, at det ikke er correct affattet, da der ikke blot er Tale om Rettigheder, men ogsaa om Forpligtelser, saa at det ikke ganske passer. Efter nøiere Overveielse troer jeg heller ikke, at det er fornødent; thi, naar der staaer, at disse Rettigheder og Forpligtelser skulle gjælde, saa er det jo under Forudsætning af, at Concessionen bliver meddeelt, hvad enten det nu skeer ifølge Bemyndigelse eller ifølge en Lovbestemmelse. Jeg frasalder altsaa det første Vndringsforslag til § 4.

Formanden: Dersom Ingen optager dette Vndringsforslag, vil det være bortfaldet (Ophold), hvilket saaledes er Tilfældet.

Judenrigsministeren: Hvad angaaer det Vndringsforslag, som jeg har stillet til § 4 a, da staaer der i Lovbdkastet: „Det vil beroe paa Kongens Resolution, hvorvidt og paa hvilke Betingelser de under de kongelige Slotte, Haver eller Kjøbenhavns samt Kronborgs Fæstninger hørende Grundstykker kunne afgives til Jernbaneanlægget“; derimod skulle andre Grundstykker overlades uden Bederlag, ifølge Loven af 5te Marts 1845. Jeg har meent, at det nærmest burde være overladt til Regjeringen at afgjøre dette. Det er ingenlunde min Mening, at Regjeringen skulde nægte Jernbanen det Samme, som er indrømmet paa den roeskildske Bane, at enkelte Grundstykker, som kunne sammenstilles med de enkelte private Grundterres, overlodes Jernbanen uden Bestaling; det er efter min Mening ingen Gjenstand, som Regjeringen bør ansee det nødvendigt at nægte, da det er en Lettelse, der kan være rimelig og passende, og jeg for mit Bedkommende har Intet imod, at denne Lettelse indrømmes Selskabet. Men det er muligt, at denne Bane faaer en Retning, hvorved Dyrskaffelsen af Grund fra Statens Side bliver overmaade betydelig, og at det da bør kunne komme under Overveielse, om der burde gives noget Bederlag fra Selskabets Side. Dersom nemlig, som jeg skulde formode, Banen, for at rentere sig, maa gaae omfrent til Fortunen eller et andet Sted i Dyrehaven, saa kan den, hvilket ikke er urimeligt efter